11/03/2023

Το θαύμα του Χριστού στον παραλυτικό της Καπερναούμ

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Η ευαγγελική περικοπή που θα διαβαστεί στις εκκλησίες την προσεχή Κυριακή 12 Μαρτίου 2023 είναι από το κατά Μάρκον ευαγγέλιο (κεφ. β, 1-12) και μας μιλάει για την θεραπεία του παραλυτικού της Καπερναούμ.

Ο Κύριος διδάσκει μέσα σε μία οικία και έχουν μαζευτεί τόσο πολλοί, ώστε επικρατεί το αδιαχώρητο. Τέσσερεις άνθρωποι κουβαλούν τον παράλυτο φίλο τους πάνω στο κρεβάτι του και θέλουν να τον φέρουν μπροστά στον Χριστό με την βεβαιότητα πως Εκείνος θα τον θεραπεύσει. Επειδή δεν μπορούν να διασχίσουν το πλήθος, ανεβάζουν τον παράλυτο και το κρεβάτι του στην σκεπή του σπιτιού, ξηλώνουν μερικά κεραμίδια και τον κατεβάζουν μπροστά στον Χριστό. Εκείνος θαυμάζει την πίστη τους και λέει στον ασθενή ότι του συγχωρεί τις **αμαρτίες**.

Οι Γραμματείς που βρίσκονται εκεί, σκανδαλίζονται και σκέφτονται ποιός είναι αυτός που συγχωρεί αμαρτίες, εφόσον μόνο ο Θεός έχει αυτή την εξουσία; Ο Κύριος διαβάζει τις σκέψεις τους και τους ρωτάει. «Γιατί σκέφτεστε έτσι; Τι είναι ευκολότερο να πω Συγχωρούνται οι αμαρτίες σου, ή να πω σήκω και περπάτα; Για να δείτε ότι έχω εξουσία να συγχωρώ αμαρτίες,» στράφηκε στον παράλυτο και του είπε να σηκωθεί και να πάει στο σπίτι του, πράγμα που έγινε αμέσως προς μεγάλη κατάπληξη όλων.

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο με ενωμένες τις δύο φύσεις, την θεία και την ανθρώπινη, είναι πλέον Θεάνθρωπος. Αυτό δεν μπορούσαν να το κατανοήσουν οι άνθρωποι και κυρίως οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι, που θεωρούσαν τους εαυτούς τους τέλειους και παντογνώστες και φθονούσαν τον Ιησού. Έτσι, ενώ στο τέλος της περικοπής ακούμε πως μετά το θαύμα αυτό, οι άνθρωποι δόξαζαν τον Θεό, είναι πολύ πιθανόν οι Γραμματείς που ήταν παρόντες να έμειναν δυσαρεστημένοι και ενοχλημένοι.

Σχετικά με την συγχώρηση των αμαρτιών, αντιγράφω από το βιβλίο του **Επισκόπου Φαναρίου** κ.κ. Αγαθαγγέλου με τίτλο «Η ζύμη του ευαγγελίου» και από το κεφάλαιο που αναφέρεται στην περικοπή αυτή, (σελ. 94), ένα απόσπασμα.

«Η άφεση των αμαρτιών.

Η άφεση των αμαρτιών προσφέρεται μέσα στην Εκκλησία δια των Μυστηρίων. Τη σωτηριώδη φωνή του Κυρίου που άκουσε ο παραλυτικός, «τέκνον, αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου,» την ακούμε και εμείς, που ζητάμε με ταπείνωση και αυτομεμψία, την άφεση των αμαρτιών και προσερχόμαστε στο μυστήριο της ιεράς Εξομολογήσεως. Αν η αμαρτία είναι ο πνευματικός θάνατος, η μετάνοια και η άφεση των αμαρτιών είναι ζωή και ανάσταση. Αν η αμαρτία αιχμαλωτίζει τον άνθρωπο και σκοτίζει τον νου, η άφεση των αμαρτιών είναι το γεγονός που μας καθιστά πρόσωπα, αφού ο άνθρωπος είναι πρόσωπο μόνο όταν συνδεθεί με το Πρόσωπο του Τριαδικού Θεού.

Ας μεταμορφωθούμε, λοιπόν, με την άσκηση στην πίστη και μαζί της με όλες τις άλλες ευαγγελικές ασκήσεις, της αγάπης, της προσευχής, της νηστείας, της θεοσέβειας, της σωφροσύνης, της πραότητας, της εγκράτειας. Έτσι ακατάπαυστα αυξάνουμε «την αύξησιν του Θεού» (Κολ. 2.19) μέχρι να γίνουμε θεάνθρωποι κατά χάριν.».

Έτσι, ο Θεός συγχωρεί τους ανθρώπους όταν εξομολογούνται ειλικρινά και με το μυστήριο της Θείας Κοινωνίας τους δίνει το εισιτήριο για τον Παράδεισο. Η φράση

«Μνήσθητί μου Κύριε εν τη Βασιλεία Σου», η οποία ακούγεται συνέχεια όσο κοινωνούμε, είναι μια δέηση προς Αυτόν, για να μας αξιώσει να γίνουμε δεκτοί στην Βασιλεία Του.

Πηγή: pemptousia.gr (Σωτήρης Ι. Στυλιανού, Βιβλιοθηκονόμος, πτυχιούχος Νομικής και Θεολογικής)